

Lågornas rov

Vintersorg

En löpbrand sprids över markvegetation
Sakta, metodiskt gör den sin räd
Vinden andas lätt i respiration
Över döda kvistar, mossa och träd

En glödbrand pyr i torv och rötter
Omringar artfattig djurvärld
Likt den eld som värmt händer och fötter
När vinterköld lägrat hem och härd

Tallheden blir nu lågornas rov
Ännu en gång skall den renas
Där bränder vårdat furuskogen grov,
Torrmark och gnista förenas
Tallheden blir nu lågornas rov
Spridningsfarten forcerar
Furorna när dock ej brandens behov
Blott dessas tjocka bark decimeras

Instabil luftmassa, turbulent pelarrök
Lägrar nejden och vår biosfär
Lågorna slocknar efter otaliga rymningsförsök
Då vandringsleden till sist blir en barriär

Och tämjer den väderlek som branden vecklat ut
Ett återträde för var timme och minut